

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORIARVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Ex Epistola Ariae Sanctij ad Socios.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

Go in hac vrbe fratres mihi curam
operam nauo curandis agros,
Hospitali domo sunt; & simul
quindecim partim Iaponios, partim
tam Sinas, qui apud nos educantur,
eras & musicen doceo, quo maiorem
remonia cultuque sacra in polle
peragantur: quam rem ad conueni
nem barbarorum non mediocriter profuturam
fidimus. In his pueris duo numerantur, alter quatuordecim
cim, alter vndecim natus annos, tam excellens ingenium
præditi, vt id ætatis, Christianos concionibus in
lacrymas vsque permoueant. Sed maiore Colonus
rianus Meacum misit ad ædem sacram tuendam, ad
parem Vilelam in opere subleuandum: minor æque
remansit. Institutum nostrum in Iaponijs eruditissimum
iusmodi est. Ioannes Fernandus, qui bene iam Iaponice
ponice, edocendis neophytis primum operam dedit,
de certum in locum se confert, quod multi ad conueni
citandi & quærendi causa conueniunt, quibus
pondet; refutatque, cum opus est, errores ipsorum
sæpe numero bis in die. vertendis etiam Iaponice
sarijs quibusdam libris vacat, adhibitis ad eruditionem
nullis in eolis Christianis, vt versio purior, etiam
suauior sit: ex ijs qui Christiana disciplina in
aliqui sunt viri primarij, quorum vnus ante hunc
Bonziorum cœnobio cum potestate præfuit, etiam
nicis superstitionibus literisque appime veritas
Ad conciones, quæ singulis anni festis dantur,
Quadragesimam verò multo sapius habentur, quibus
suis & ratione lucti neglecta, tam alacriter emulsi
titat plebs, vt feno potius, quam calcaribus egredi
tum verò concionibus proficiatur, satis apparet
pietate cultuque sacrorum, vel ex consuetudine

Christianorum beneuolentia, quam sanè augeti constat in dies. Hebdomada sacra diebus cum cætera solennia ritè sunt persoluta, tum verò quinta feria in cœna Domini, posteaquam pauperum pedes de more abluti sunt, agmen processit eorum, qui sese flagris cedebant: sequebantur tredecim pueri ornatu funebri, passionis Domini argumenta gestantes: ij suum quisque carmen elata voce tanto cum animi sensu pronuntiauerunt, ut nemo omnium, quotquot erant in templo, lacrymas tenere potuerit. Paschali autem die Dominico, historiæ quædam è sacris litteris adæ sunt: ut exitus Israelitici populi ex Aegypto, specie rubri maris in vestibulo templi machinationibus artificiosis exhibita, quæ transitum Israelitis præberet, ingressum autem Pharaonem vnâ cum exercitu obrueret. Ionæ quoque Prophetæ casus, alijsq; similia spectacula edita sunt. supplicationibus absolutis, dialogus publicè est habitus, in quo superiorum dierum ex morte Domini luctus atque mœstitia cū Paschalis celebritatis lætitia & gratulatione cõferebatur: quibus rebus mirum quanta voluptate affecti fuerint Christiani. Atque iam ante, ipsis quoque Natalis Domini ferijs, orbis terrarum totius inundationem, custodias Loth, Abrahami victoriam, denique pastorum aduentum ad oppidum Bethleem, sermonesque cum Virgine Dei matre habitos ita ad viuum effinerrant, non modò ut spectatores, sed actores etiam ipsæ intima animi dulcedine collacrymarentur. Atque hæc de rebus Bungenlibus.

Nunc de cæteris Iaponis partibus pauca complectar. Gaspar Vilela Meaco Sacaium profectus primarij cuiusdam viri precibus inuitatu, non solum peramanter ab eo acceptus est, sed etiam eiusdem benignitate impetruque templum ædificauit, quo populus ad Euangelium conueniret: statimque consistit operæ fructus, nonnullis ad Baptismum adductis, in ijs adolescente filio eius, apud quem Gaspar diuerterat, præsertim indole puero, qui tam illustria virtutis ac pietatis

tatis dedit indicia, vt eius opera parentes
 sius, fratremque natu maiorem, qui iam ad
 Christianam valde se propensum ostendit, ad
 Dei aggregatum iri Domino fauente speremus
 rum hunc Gaspar deinde, parentibus non inu-
 nimirum adol. scentulus precibus vicerat, in
 misit, vbi quid egerit, è Ludouici Almeida quibus
 gnoscetis

Quod ad Amangutianam Ecclesiam pertinet,
 iam diu nobis iustrare non licuit, morem
 sibi à Cosmo tradita Christianos studiosè
 nouimus. Dominicis diebus in templum sacra-
 picta, quam cò misit Cosmus, ornatum, seque
 ueniunt: atque vbi Deum rite precati sunt, vnde
 ex Catechismo Iaponicè scripto nonnulla
 quibus deinde disserunt inter se.

Habent etiam quosdam quasi œconomos
 pauperibus subleuandis pecunia, quæ tum ad
 tum ad curanda Christianorum funera in
 confertur. Aliqui etiam in Bungum ad Confessio-
 & audiendum verbum Dei se conferunt. cum
 Cosmus, quoniam per operarios non potest
 litteras consolari & confirmare non desinit.

De Firandensibus autem rebus illud accepit
 gem hoc anno se denuò Christianis æquam
 pisse, templique exstruendi iam nunc illis
 fecisse cò fortasse consilio, vt cum Cosmo
 redeat, & hac ratione cum Lusitanis fœdus
 renouet: quorum sibi amicitia, atque
 quam sit fructuosum, vt clarius desideranda
 uem eorum, superioribus diebus Firandum
 & Cosmo, & Lusitano viro nobili, qui tum
 natio versabatur, nauarchi eius auunculo
 eiendum, vt in alias oras auerterent. Ignis
 testate ab Rege Bungensi quamuis ægri
 Cosmi valetudine atque incolumitate solliciti
 dum vterque profecti sunt. Funarij autem, vbi
 nis auditum est, Cosmum profectum

tet continuo ad eum venire caperunt, parentem il-
 lum atque pastorem agnoscere, manibus hi, illi etiam
 humi prostrati, pedibus oscula figere: quibus Cosmus
 exposuit, quam iustus de causis iter illud ingrederetur,
 & simul mandavit, ut vicarijs, donec rediret (quod pro-
 pedem erat futurum) diligenter obtemperarent: atque
 in ab eis digressus est, multis cum viris, mulieribus, pue-
 ris magno cum luctu ac moerore extra oppidum profe-
 quentibus, quo absente, cum barbari se in templum no-
 strum insolenter inferrent, ea re cognita Rex misit è fa-
 miliaribus suis, qui templum assidue custodirent, & in-
 viciniam abriperent, si quis in eum locum se contume-
 lose gessisset: atque eiusdem praesidij negotium duo-
 bus etiam primarijs ciuibus dedit, in ea vicinitate ha-
 bitantibus. In ipso autem itinere labores atque pericula
 Cosmo non defuere: tertio quippe die in latronum
 insidias incidit, quorum vnus intentum iam arcum
 in Colmi pectus non sine magno eius vitæ discrimi-
 ne obuenerat, cum ex ipsius comitibus quidam ante
 sagittam emissam, adductas arcus habenas praecidit.
 Frandiam autem magna cum gratulatione à Lusitanis ex-
 ceptus, qui naui vexilla sustulerant, & tormentorum
 strepitu lætitiā significauerant, in ædiculam diuersā
 Ludouico Almeida raptim, dum templum ædifica-
 torum, extructam: vbi cum ceteros Christianos, cognito
 Colmi aduentu terra ac mari undique confluentes,
 cum nauas ipsos Lusitanos admissis noxis per confes-
 sionem absoluit, isdemque facile persuasit, ut cum one-
 ra ex eo portu discederent. Hæc habui de Iaponen-
 sum rerum progressu quæ scriberem. Vos Domi-
 num precari assidue insistite fratres, ut nos ido-
 neos veritatis Euangelicæ præcones effi-
 ciat. e Bungo. v. Idus Octobris.
 MDLXII.